

sagens natur er påkrævet. Den samme forpligtelse påhviler det af ombudsmanden ansatte personale.

Stk. 2. Tavshedspligten består også efter fratrædelse.

§ 15. Ombudsmanden må ikke være medlem af folketinget.

Stk. 2. Ombudsmanden må ikke uden samtykke af folketingets ombudsmandsudvalg have hverv i offentlige eller private virksomheder, foretagender eller institutioner.

Stk. 3. Med de i denne instruks fastsatte begrænsninger er ombudsmanden i udførelsen af sit hverv uafhængig af folketinget.

§ 16. Når ombudsmanden på grund af sygdom, ferie, bortrejse eller anden årsag midlertidigt er ude af stand til at varetage sit hverv, kan han bestemme, at en af hans medarbejdere midlertidigt skal udøve hans funktioner.

Stk. 2. Såfremt ombudsmanden finder, at der i en sag foreligger omstændigheder, der er egnede til at vække tvivl om hans fuldstændige upartiskhed, underretter han folketingets ombudsmandsudvalg, der bestemmer, hvem der skal udøve hans funktioner.

§ 17. Nærværende instruks træder i kraft den 1. april 1962. Samtidig ophæves instruks nr. 109 af 22. marts 1956.

Bemærkninger til forslaget.

Ad § 1.

Bestemmelsen svarer til § 1 i den hidtil gældende instruks, bortset fra at der i slutningen er indsat ordene: „samt kommunernes forvaltning“.

Ad § 2.

Bortset fra redaktionelle ændringer er der alene foretaget sådanne ændringer, som følger af lovene af 11. juni 1959 og 17. maj 1961.

Ad § 3.

Stk. 1, 1. pkt., er uændret. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., er ny og svarer til § 4, stk. 3, i ombudsmandsloven som ændret ved loven af 17. maj 1961.

Stk. 2, 3, 4 og 5 svarer i princippet til de tilsvarende bestemmelser i den gældende instruks, og der er kun foretaget de ændringer, som følger af, at ombudsmandens virksomhed er blevet udvidet til også at omfatte den kommunale administration.

For så vidt angår den i stk. 3 omhandlede ret for ombudsmanden til at inspicere tjenestesteder, har man for de kommunale tjenestesteders vedkommende fundet det rettest at foreslå, at ombudsmanden under behandlingen af en sag vedrørende den kommunale forvaltning kan bese vedkommende kommunale tjenestested.

Ad § 4.

Denne paragraf og § 5 er af systematiske grunde omredigeret og tillige ajourført i

forhold til de tilsvarende paragraffer i den hidtil gældende instruks.

Stk. 2 og stk. 3, 3. pkt., er nye og skyldes den i 1959 foretagne ændring af ombudsmandslovens § 6, hvorefter klage over en afgørelse, der kan ændres af højere administrativ myndighed, ikke kan indgives til ombudsmanden, før denne myndighed har taget stilling til sagen.

Ad § 5.

Stk. 1 svarer til den gældende instruks' § 6.

I stk. 2 og stk. 3, 1. og 2. pkt., der er nye, har man foreslået optaget bestemmelser, der stort set er i overensstemmelse med ombudsmandens praksis på disse områder.

For så vidt angår stk. 3, 1. og 2. pkt., henvises der til, at det i betænkningen fra januar 1961 om folketingets ombudsmand og den kommunale forvaltning side 20, 2. spalte, 2. afsnit, er anført, at ombudsmanden i sin hidtidige praksis almindeligvis, for så vidt angår klager over sagsbehandlingen hos underordnede statslige myndigheder, har indhentet en udtalelse fra eller rådført sig med vedkommende overordnede statslige myndighed, inden han tog stilling til klagen, og at udvalget forudsætter, at ombudsmanden ved klager over sagsbehandlingen hos kommunale myndigheder på tilsvarende måde holder vedkommende kommunalbestyrelse underrettet om sin behandling af sagen.